

TEATR MAKATA „WESELE”

Reżyseria: Wiktor Wiktorczyk

Lalki i kostiumy: Iona Szurkoska. Konsultacja choreograficzna – Dariusz Lech

Oprawa muzyczna zespół Swoją Drogą: Robert Lipka, Jakub Borysiak, Maciej Kierzkowski

Obsada: zespół Teatru MAKATA: Renata Szupiluk, Monika Maliszewka-Lis, Karolina Sakowicz, Katarzyna Stefanowicz, Sylwia Zdunkiewicz, Artur Żebrowski, Artur Lis, Juliusz Dziękiewicz.

FILM - <http://www.youtube.com/watch?v=pAH3KqFSeb0>

Spektakl plenerowy Wesele

To spektakl zainspirowany badaniami terenowymi przeprowadzonymi przez Stowarzyszenie Teatr Makata i zespół Swoją Drogą w różnych regionach Polski, Ukrainy i Słowacji. Dramaturgia spektaklu oparta jest na obrzędzie weselnym - towarzyszących mu pieśniach, tańcach i zwyczajach. Wychodzi jednak poza prostą rekonstrukcję obrzędu i staje się uniwersalną opowieścią o kobiecie i mężczyźnie. Spektakl ma formę podróży, której akty rozgrywają się w kolejnych odsłonach. Forma Wesela animuje przestrzeń miejską, „nieteatralną” – ulice, place i skwery. Wesele to forma otwarta, w której widz staje się częścią widowiska, podążając w orszaku, uczestniczy w śpiewach, tańcach, zabawach stając się gościem weselnym. Istotnym elementem spektaklu są monumentalne lalki Panny Młodej i Pana Młodego które oprócz aktorów są centralnymi postaciami wiążącymi widowisko towarzyszy im żywa muzyka pieśni i tańce.

Spektakl bada tematykę wesela, rytualnego połączenia kobiety i mężczyzny. „Wesele” oparte jest na tradycyjnych motywach muzycznych i strukturze rytuału przejścia, jakim jest wesele, ubarwionej szczyptą ironii, absurdu i kiczu. Aktorzy tworzą muzykę na żywo - grają i śpiewają. Przedstawienie dotyka wielu płaszczyzn życia współczesnego człowieka, jest metaforą współczesnego świata, podzielonego na tych dobrych i tych złych.

Mecenat: Wydział Teatru Miasta Stołecznego Warszawy

Spektakl był prezentowany na Festiwalach m.in.: Sztuka Ulicy w Warszawie, MALTA w Poznaniu, FETA w Gdańsku, Międzynarodowym Festiwalu Teatrów Ulicznych w Krakowie, WISŁOSTRADZIE w Warszawie, Międzynarodowym Festiwalu Teatralnym Dionizje w Ciechanowie a także za granicą: Międzynarodowym Festiwalu Teatralnym Złoty Lew w Lwowie reprezentował Polskę podczas obchodów Roku Polskiego w Wilnie, podczas Wasser Fest w Berlinie, Halle (Niemcy), na Festiwalu „FUSION” (Niemcy) w Budapeszcie na Dniach Kultury Polskiej, itp.

Informacje o zespole

Status: Niezależna grupa profesjonalnych aktorów i muzyków realizująca poszczególne spektakle w kooperacji z instytucjami kultury i stowarzyszeniami (m.in. Mazowieckie Centrum Kultury i Sztuki w Warszawie, PAH, Teatr Klinika Lalek w Wolimierzu, Ministerstwo Spraw Zagranicznych RP, Zrzeszenie Studentów UW, Dom Kultury na Smolnej w Warszawie, Teatr Woskresinnia w Lwowie Ukraina, Teatr Mauna Kea w Żiline (Słowacja), teatr Tulikansa Finlandia).

Teatr MAKATA powstał w 1995 roku. Od początku istnienia grupa skoncentrowana jest na badaniu granic teatru, budując swoje spektakle w przestrzeniach eksperymentalnych takich jak plenery miejskie i wiejskie, fabryki, zamki, przestrzenie miejskie, nie stroniąc od form sytuujących się na pograniczu teatru jak happening i sztuki wizualne. Teatr większość swoich spektakli łączy z żywym tłem muzycznym, współpracowaliśmy dotychczas m.in.: z Mazzoll, Kinior, Tymon Tranzistors, Makaruk, Zespół Swoją Drogą, Sebastian Maliszewski (Kochankowie Gwiazdnych Przestrzeni), Zespół Strych, Alek Korecki, Samuel Redlin (Park Nordycki), Marek Stępień, Robert Usewicz, itp.

Teatr koncentruje swoją pracę na rytuałach, jego wpływie na funkcjonowanie człowieka we wspólnocie oraz na bezpośrednim uczestnictwie widza w spektaklu. Rozwinięciem tych idei było wystawienie spektaklu „Sena”, „Przebudzenie” inspirowanego „Boską Komedią” Dantego. Artyści zburzyli akademicką wizję teatru pozbawiając widza zmysłu wzroku, w ten sposób przemieniając go w aktora, bezpośredniego uczestnika, który podobnie do Dantego podróżuje po piekle, czyśćcu i niebie.

Kontynuacją pracy nad rytuałem był spektakl plenerowy „Rozhowory”, stworzony we współpracy z muzykami z zespołu „Swoją Drogą” oraz z Ewą Wróbel z Gości z Nizin i Werhowyny. Widowisko było wynikiem poszukiwań i podróży teatru do korzeni prasłowiańskich. Inspiracją do pracy były, stare opisy rytuałów przesilenia i równonocy. Elementem zwrotnym stały się wyprawy w góry i wioski słowackie oraz poszukiwania teatralno-muzyczne na Zamojszczyźnie i Mazowszu Północnym.

Spektakle poza Polską (2000-2012): Kosovo, Węgry, Białoruś, Słowacja, Ukraina, Litwa, Niemcy, Ukraina.